

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci vyžiadanej osoby D. J. pre trestný čin obchodovania s drogami podľa § 222 Trestného zákona Francúzskej republiky a iné na neverejnom zasadnutí konanom 15. mája 2012 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 20. apríla 2012, sp. zn. 2 Ntc 1/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby D. J. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Na D. J. Štátna prokuratúra v Lyone, Francúzska republika vydala dňa 9.2.2012 pod sp. zn. 1033300011 Európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho vydania na územie Francúzskej republiky na účely trestného stíhania pre trestné činy obchodovania s drogami, organizovanie zločineckej skupiny z dôvodu prípravy trestných činov s trestnou sadzbou odňatia slobody 10 rokov; dopravy, držania a pašovania zakázaného tovaru, ktorý je nebezpečný pre zdravie, a ktoré sú trestnými činmi podľa článkov 222-36, 222-37, 222-38, 222-39, 222-40 a nasl., 450-1, 450-3, 450-5 Trestného zákona Francúzskej republiky, zákona o verejnom zdravotníctve L 5132-7, R 5149, R 5179 až R 5181 Jednotného dohovoru o omamných látkach z 30. marca 1961, články 38, 369, 414, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 437, 438, 432bis colného kódexu.

Na podklade návrhu Krajského prokurátora v Trenčíne bol D. J. uznesením sudcu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. marca 2012, sp. zn. 2 Ntc 1/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. apríla 2012, sp. zn. 5 Tost 11/2012, vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť dňom 15. marca 2012 od 8,15 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Následne na základe návrhu Krajského prokurátora z 20. apríla 2012, sp. zn. 2 Kpt 11/2012 sudca krajského súdu podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) rozhodol, že vyžiadanú osobu - D. J. berie do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu D. J. do zápisnice o svojom výsluchu pred sudcom krajského súdu zahlásil sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že o trestnej činnosti, ktorá je predmetom európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného francúzskymi orgánmi činnými v trestnom konaní vedel už od roku 2010 a neskrýval sa, ani neopustil územie Slovenskej republiky hoci na to mal možnosť. Nemaril teda nijakým spôsobom účel trestného konania, ktoré prebieha. Naopak chce sa osobne obhajovať pred francúzskym súdom proti obvineniu, ktoré je absurdné, pretože žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil.

Zároveň zdôraznil, že stále sa zdržuje v mieste svojho trvalého bydliska, pracuje v tej istej firme ako doposiaľ a nevidí teda dôvod, aby na neho bola uvalená vydávacia väzba, ako o tom rozhodol krajský súd.

Žiadal preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť D. J. nie je dôvodná.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak je počas trvania predbežnej väzby doručený dožadujúcim štátom originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrowanie predloží sudcovi krajského súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky, alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby.

V danom prípade pre rozhodnutie sudcu krajského súdu o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby boli tieto podmienky evidentne splnené.

Prokurátor krajskej prokuratúry predložil krajskému súdu originál európskeho zatýkacieho rozkazu s jeho prekladom do štátneho jazyka tak, aby tento mohol v zákonom stanovenej lehote trvania predbežnej väzby (§ 15 ods. 6 EZR) rozhodnúť o jeho návrhu o vzatí D. J. do vydávacej väzby.

Sudca krajského súdu z európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného príslušnými justičnými orgánmi Francúzskej republiky, aj z jeho prekladu do slovenského jazyka (bez ohľadu, že tento obsahuje gramatické chyby resp. preklepy) zistil, že D. J. je vo Francúzskej republike trestne stíhaný za trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až 10 rokov, a ktorý štát pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze priradil ku kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 EZR. V takomto prípade vykonávajúci štát t.j. Slovenská republika nemôže skúmať (§ 4 ods. 3 EZR), či ide o trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu, ale ani to či vyžiadaná osoba sa konania zakladajúceho označeného trestného činu dopustila, pretože ide v tomto prípade o výlučné právo dožadujúceho štátu, teda Francúzskej republiky.

Na základe uvedeného námietky vyžiadanej osoby prezentované v jej sťažnosti, t.j. že obvinenie zo spáchania skutku označeného v európskom zatýkacom rozkaze je absurdné, sú bez významu pre rozhodnutie v predmetnej trestnej veci.

Za irelevantné je potrebné pokladať aj jeho námietky pokiaľ sa týka dôvodnosti väzby, pretože sudca krajského súdu v zmysle § 15 ods. 2 EZR dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, t.j. v tomto prípade ustanovením § 71 ods. 1 Tr. por. nie je viazaný.

V tomto prípade je rozhodujúce pre konajúci súd len posúdenie zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky, resp. či by nedošlo k zmareniu účelu tohto konania - vydania vyžiadanej osoby do Francúzskej republiky.

Po preskúmaní spisového materiálu aj Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pre zabezpečenie vyžiadanej osoby a pre účely konania o európskom zatýkacom

rozkaze bolo potrebné D. J. vziať do vydávacej väzby. S odôvodnením krajského súdu v tomto smere sa preto stotožňuje aj najvyšší súd, pretože v posudzovanom prípade sú splnené kritériá pre vzatie obvineného do vydávacej väzby nielen podľa širších podmienok zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ale dokonca aj kritéria všeobecného predpisu Trestného poriadku podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., predstavujúce dôvody tzv. útekovej väzby.

Na základe uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby D. J. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. mája 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková